

JOSEP VICENS i MORNAU dirigint
la Coral «La Barratina».

EL FILL DE L'AVI XAXU

En primer lloc, he de dir, que jo sóc el fill de l'AVI XAXU, i vaig néixer a la Plaça del Sòl d'en Sagner, en una casa d'en Niceto Serrats, jo i les meves dues germanes (ja mortes) som fills d'allà. El meu pare, feia de barber i de músic, i la meva mare, venia roba a la botiga que teníem al costat de la barberia, és a dir, la casa partida en dues. Jo tenia una gran passió per veure el meu pare amb quina facilitat feia una sardana, un ballable o una peça de concert. Allò a mi m'entusiasmava!

La vida del meu pare era en tot moment d'allò més tranquil·la: a casa no vaig sentir-hi mai ni un sol crit, ni cap mala paraula, entre el pare i la mare, molt al contrari, molt benestar dintre la posició que teníem. Totes les opinions o escrits que diguin el contrari, és que no el coneixien. Alguns diuen que era un xerraire, d'altres que era un bromista, que era un pescador de barca o de canya. Com és possible que es facin escrits d'aquesta mena, sense saber la realitat de les coses. Jo puc assegurar, i si queda algú del meu temps a L'Escala pot refermar-ho, primerament que el meu pare no parlava per no ofendre, sempre anava a la seva, sense fer-se estrany amb ningú i en segon lloc, referent a la mar, jo no l'havia vist mai ni rentar-s'hi els peus. Ell sempre em deia: massa aigua noi!, i com que sóc petit, un cop de mar se m'enduria. La terra és la terra! Quant al menjar, sí que li agradava: el suquet de peix, el peix al forn, però sobretot les guatlles amb llagostins. Ell mateix les caçava, li agradava molt, tenia molta paciència i en sabia. El dia abans ho preparava tot, s'aixecava a les 3 ó a les 4 de la matinada i entre 9 i 10 del matí ja tornava carregat i aleshores les canviava amb llagostins amb un pescador a qui les guatlles també li agradaven molt (aquest pescador era en Jaume Filosa). La meva mare sabia cuinar molt bé les guatlles amb llagostins, les feia molt i molt bones. Recordo també que la meva mare li preparava dues o tres costelles, un bon plat de patates fregides i un parell de tragos de vi; quan estava, quatre o cinc xupades al caliquenyo i a dormir, ja que havia matinejat.